UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Testamentis Et Vltimis voluntatibus. Titvlvs XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

Gregor. X. *In Concilio generali Lugdun.*

HOc conſultiſſimo prohibemus edicto, univerſos & ſingulos prælatos eccleſias ſibi commiſſas, bona immobilia, ſeu jura *a* ipſarum, laicis ſubmittere, ſubjicere, ſeu ſupponere, abſque capituli ſui conſenſu & Apoſtolicæ ſedis licentia ſpeciali. Non concedendo bona ipſa vel jura in emphyteuſim, ſeu aliàs alienando in forma, & caſibus à jure permiſſis: ſed conſtituendo, vel recognoſcendo, ſeu profitendo ab illis ea tanquam à ſuperioribus ſe tenere: ſeu ab ipſis eadem advocando, prout in quibuſdam partibus vulgariter dicitur, avoher, vel ipſos patronos, vel advocatos eccleſiarum, ſeu bonorum ipſarum perpetuò, aut ad tempus non modicum ſtatuendo. Contractus autem omnes etiam juramenti, pœnæ, vel alterius cujuſlibet firmitatis adjectione vallatos (quos de talibus alienationibus ſine hujuſmodi licentia & conſenſu contigerit celebrari) & quicquid ex eis ſecutum fuerit, decernimus adeò viribus omninò carere, ut nec jus aliquod tribuant, nec præſcribendi etiam cauſam parent. Et nihilominus prælatos, qui ſecus fecerint, ipſo facto ab officio & adminiſtratione: clericos etiam qui ſcientes contra inhibitionem prædictam aliquid eſſe præſumptum id ſuperiori denunciare neglexerint, à perceptione beneficiorum, quæ in eccleſia obtinent ſic gravata, triennio ſtatuimus eſſe ſuſpenſos. Laici verò, qui prælatos vel capitula eccleſiarum, ſeu alias perſonas eccleſiaſticas ad ſubmiſſiones hujuſmodi faciendas, hactenus compulerunt, niſi poſt competentem monitionem (remiſſa ſubmiſſione, quam per vim vel metum exegerant) eccleſias, & bona eccleſiaſtica eis ſubmiſſa taliter in ſua libertate dimittant. Illi verò, qui de cætero prælatos, vel perſonas eaſdem ad talia facienda compulerint (cujuſcunque ſint conditionis, aut ſtatus) excommunicationis ſint ſententia innodati. Ex contractibus prætereà ſuper præmiſſis (hujuſmodi licentia & conſenſu intervenientibus) hactenus initis, vel quos in futurum iniri contigerit, ſeu occaſione illorum, laici ultra id quod ex natura contractuum ipſorum, vel adhibita in illis lege permittitur, aliquid non uſurpent. Qui verò ſecus egerint (niſi legitimè moniti ab hujuſmodi uſurpatione deſtiterint, reſtituendo etiam *b* ea, quæ taliter uſurparunt) eo ipſo ſententiam excommunicationis incurrant: & extunc ad ſupponendum terram ipſorum (ſi opus fuerit) eccleſiaſtico interdicto liberè procedatur.

DE RERVM PERMVTATIONE.

TITVLVS X.

CAP. I.

Non obſtantibus expectationibus beneficiorum permutatio fieri poteſt. Ioan. Andr.

Bonifacius VIII. *Biteren. Epiſcopo.*

LIcet *c* in tua diœceſi aliqui auctoritate Apoſtolica beneficia proximò vacatura expectent: illos tamen qui ſecundum formam juris ſua beneficia in eadem diœceſi ad tuam collationem ſpectantia permutare volentes, liberè ac ſine fraude in manibus tuis ipſa reſignant: Nolumus occaſione præmiſſa (æquitatem præferentes in hac parte rigori) circa faciendam permutationem beneficiorum hujuſmodi (quæ aliàs minimè reſignaſſent) ullatenus impediri.

a *Vid. Bart. in ij. colla. C. ubi in rem actio. per l. ſi aliena. ff. de uſuca. Font.* b *Dictio, ea, deeſt in antiquior. codic.* c *Vid. Clem. 1. tit. de rer. permut. & de materia Bellamerum tract. de permutatione beneficiorum, & Dec. conſil. 141. l. 1. incip. ad plura dubia. & conſil. 210. ca. incip. viſo. puncto. lib. 2.*

DE TESTAMENTIS ET VLTIMIS VOLUNTATIBUS.

TITVLVS XI.

CAP. I.

In fideicommiſſariis ſubſtitutionibus locum habet quartarum deductio: in directis non. Et ſubſtitutiones interpretari debemus directas, dummodo conveniant verbis & perſonis inſtitutis. Ioannes Andreas.

Bonifacius octavus.

SI pater *a* filium & filiam habens impuberes, & uxorem, filiam in re certa, filium verò in cæteris bonis ſuis univerſalem hæredem inſtituit, & uxori aliqua in ſuo teſtamento legavit, adjiciens, ut ſi decederet filia ſine liberis, eidem filio, & ſi ipſe abſque liberis obiret filius, præfatæ filiæ moreretur: Chriſti pauperes inſtituendo hæredes, ſi utrunque ſine liberis mori contingeret filiorum. Teſtatore mortuo, ac deinde filio ſubſequēter, & filia (ſuperſtite matre) defunctis ante tempus pubertatis. Abſque deductione Trebellianicæ, ſive partis juræ naturæ debitæ, facienda, ipſis pauperibus bona omnia deferuntur. Præmiſſæ namq; ſubſtitutiones factæ de filio ad filiam, & econtra, & de illis ad pauperes, directè debent intelligi pupillares. Cùm in ſubſtitutionibus ſemper ſit interpretatio facienda (dummodo, ſicut in caſu propoſito, earum verbis & perſonis conveniat inſtitutis) ut ſubſtitutio directa intelligatur potius quàm obliqua: quanquam directa interdum ad fideicommiſſum ex cauſa trahatur. Licet autem filius teſtamento ſuo matrem portione jure naturæ debita privare non poſſit, pater tamen in teſtamento, quod filio impuberi facit, poteſt: nam teſtamentum hujuſmodi pupillare paternum, vel paterni pars potius eſt cenſendum.

CAP. II.

Superior habet conſentire religioſis deputatis executoribus. hoc dicit, ſecundum Zen.

Idem.

REligioſus executor ab aliquo in ſua voluntate ultima deputatus, non poteſt (cùm velle vel nolle non habeat) hujuſmodi officium ſuſcipere, vel exequi: niſi à ſuperiore ſuo petita ſuper hoc licentia & obtenta.

Pluribus executoribus datis, uno mortuo, vel in remotis exiſtente, vel exequi nolente, unus officium executionis exercebit, ne impediatur teſtatoris voluntas: niſi aliud per teſtatorem diſponatur. h.d. ſecundum Zen.

Sanè pluribus à teſtatore ſimpliciter executoribus deputatis, uno eorum mortuo, vel in remotis agente, aut id exequi fortè nolente: Ne voluntatem teſtatoris impediri, vel nimium differri contingat: poterit alius (niſi teſtator aliud expreſſerit) officium executionis injunctæ liberè adimplere.

DE SEPVLTVRIS.

TITVLVS XII.

CAP. I.

Hic prohibetur pactum de ſepultura eligenda. Non obſtante pacto de ſepultura eligenda, vel electa non mutanda, ſepeliendus eligens, ubi aliàs erat de jure ſepeliendus: & aliàs ſepultus cum omnibus ſepulturæ obventibus reſtituendus eſt, aliàs pœna incurritur ibi contenta. h.d. ſecundum Zen.

Bonifacius octavus.

ANimarum periculis & ſcandalis quæ frequenter ex his proveniunt, oviare volentes, univerſis religioſis & ſecularibus clericis cu-

a *De materia hujus cap. præter doctores hîc vide Interpretes in cap. Rainutius. ext. de teſt. & in l. precibus C. de impub. & aliis ſubſt. & alibi.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN